

82

1 μὲν ἐδὴ θημεν ἡμεῖς, πάλαι πρὸ σοὶ κείταμ. λ
 σὸν δὲ πάλῃ μὲν πρὸ τοῦ οὐδὲν. ἀπολύει
 οἴη ἡμᾶς φρογῆδος, ἡδεῖξας ἔργον, ἡ πρὸ τοῦ
 δάξαι, ὡς ἀδύνατων ἐρωμεν: -
 2 μοι σὺ δοκῆς ὑπὸ τῆς ἁδελφῆς. φίλῳ ξένου δὲ
 μὲν ἐπὶ τὸ κῆνέι με κῆνείσθαι. ποιεῖ δὲ τὰ
 ὅτι πρὸς τὸν ἐμὸν θεῖον διὰ τῆς ἐκείνου ἰωαννῆς. ὅτι
 ἀπὸ σοῦ γράφεις, κελᾶκι πασῶν. ὅπως ἡμῖν
 ἐσθῆρ ἡ τὰρ ὄνεα μισος. φράξῃ δὲ τῆς φίλῳ ξένου
 μὲν. τὸν παῖδα αὐτῆς τοῦ διδύμου ἐσέσθαι τοῦ
 ἄλλου, ὡς ἀρκεῖν αὐτῆ. Ἰνὸς μὲν τὲ γὰρ βουλομένῳ,
 φύσις τὲ δῶκε μὲν:
 3 Ἐνομιζομένη ἀδικίᾳ, τὸ πρὸ καὶ αὐτὸς ἐνεκάλου.
 ὅτι πρὸς τὸν ἐμαυτὸν, ὡς δὲ καὶ ὅτι ἐνεκάλου.
 σὺ μὲν γὰρ με ἡ τίω, τὸ μὲν ἐπὶ αἰλαί σοι ἐγὼ
 δὲ ἐπὶ τὸ μὲν ἀντεπείλα. αἴτιος δὲ, ὅτι σὺ, ὅ
 τε ἐπὶ εἶδε μὲν ὅτι γράφεις αἴτιος, μὴ θ' ὄλασθαι,
 τὸ ὅτι ἐγκλοῖ μὲν. μαρτυρῶ τὸ γέννησιν, τὸ τὴν
 ἐπὶ ἀπολυοῦσθαι, ἐγκλοῖ δὲ καὶ κείνος, τοῖς
 πὰρ τῆς ἀρχῆς πρᾶγμασιν, ἀπολυοῦσθαι -
 λαίης ἢ ἀγκλοῦσθαι ἐπὶ λαθεῖσθαι. ἐμοὶ μὲν οἴη ἴω -
 - ἐρωῦ τὰ ἡμεῖς τὰ τῆς ἐπὶ ἀπολυοῦσθαι τῆς ἀφ᾽ ἡμῶν. μὲν -
 - εἶος δὲ αὐτὸν ὅπως βούλεται τῆς αἰτίας ἀπολλῶν
 πᾶσιν. σὲ δὲ ἔμεν ἀποτῆς ἀρχῆς ἢ ἐξ ἀληθῶν
 μάρτυρ, κεκολλᾶμενα. καί ἐμὲ κακῶς τῶν τῶ
 κακῶν. ἢ ὅς τις νοσεῖ μὲν δὲ ἐλευθεροδοκεῖται.
 εἰ δὲ ἐπὶ πάσῳ τῶ ψυχῆν τῆσιν τοῦ ῥητορικῆ,
 τοῦ πρὸ ἀπολλῶ τῆς ἀρχῆς πρὸς βύτρου, μὴ τὰ
 μὲν, ὑπὸ πᾶσιν. τὰ δὲ, ὑποφάντα. μὴ δὲ
 ὄντως οἴου τὰ ἡμεῖς ἐρα καὶ τὰ πᾶσιν ἀπολυοῦσθαι

82. Pal. Gr.